

הפרשה החסידיית

מתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

ויהס כלב את העם אל משה (יג, ל)

פירוש ויהס - לשון שתיקה, וידוע דשתיקה הוא ענין הביטול והיינו בחינת חלישות וביטול המדות שזהו על ידי שם מ"ה. וזה היה תשובה לטענת המרגלים שאמרו "אפס כי עז העם . . כי חזק הוא" דהיינו תוקף המדות דתוהו, על זה השיב להם כלב, שבכח שם מ"ה לעשות בהם החלישות והביטול. וזהו "כי יכול נוכל לה" - היינו בחינת החלישות בכלל. ומה שאמר "וירשנו אותה" - הוא ענין ירושת אורות דתוהו.

(המשך תער"ב ע' תקכג)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

תורה אחת . . יהי לכם (טו, טז)

תורה אחת ולא שתי תורות. דהנה בגילויים מן העצמות הרי יש כמה אופני גילויים, וכמו עגולים ויושר, ממלא כל עלמין וסובב על עלמין וכהאי גוונא יש כמה אופני גילויים. מה שאין כן תורה היא תורה אחת, דתורה שבעל פה היא פירוש וביאור תורה שבכתב, והיינו כי התורה היא עצמי, דכל העצם כביכול מתלבש בזה.

(99 המאמרים היש"ת ע' 63)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הרמו בהדיוק - "אותה שעה כשרים היו" - שתוכן שליחותם לתור את הארץ (כהתחלה ופתיחה להכיבוש והכניסה לארץ דכל בני ישראל שיעלו בשמחה ובחפץ גדול) הוא ענין בירור התחתון באופן ד"כמוצא שלל רב" (ר"ת "כשר"), שזוהי כללות העבודה דכיבוש וכניסה לארץ על מנת לעסוק בבירור הארץ הלזו התחתונה לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, שעל ידי זה נעשה אמיתת ושלימות הענין ד"כמוצא שלל רב", "כד אתכפיא סטרא אחרא ואתהפך חשוכא לנהורא, שיאיר אור ה' אין סוף ברוך הוא במקום החושך והסטרא אחרא של כל עולם הנה כולו ביתר שאת ויתר עוז ויתרון אור מן החושך כו".

(99 השיחות הי'תנש"א ע' 626)

כ"ק אדמו"ר הזקן

וימצאו איש מקושש עצים (טו, לב)

פירש בוהר שיש שני מיני עצים: עץ החיים ועץ הדעת, וזה ה' חטא המקושש - שהפריד עץ הדעת מבחינת עץ החיים.

(על פי 'לקוטי תורה' פרשתנו מג, ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ולא תתורו . . למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי (טו, לט-מ)

כשהיו בבחינת "ולא תתורו אחרי לבבכם", רק לב אחד לאביו שבשמים - אזי "למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי" - שתהיו אתם בבחינת משפיעים. כי על ידי מצוות שמקיימים בני ישראל משפיעים אור ושפע לכל העולמות, לבד מה שממשיכים בחינת אלקות על נפשם.

(מאמרי אדה"א הנחות תקע"ד ע' קנח)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ועשו להם ציצית (טו, לח)

ועשו להם - משלהם, ואף על גב דסוכת **גנב"ך** כשרה, היינו כיון שסוכה היא צל [בחינת מקיף], אבל חוטי הציצית זהו ההמשכה בפנימית.

(על פי 'אור התורה' פרשתנו ע' תקסה)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

היש בה עץ אם אין (יג, כ)

היינו אם מאיר בארץ ישראל מבחינת עצה וחכמה, או מבחינת 'אין' שהוא למעלה מגדר חכמה והשגה. ורצו לידע זה מהפירות, אם הצמיחה כדרך כל הארץ - זהו האות שמאיר מבחינת עצה וחכמה; ואם הגידול הוא בתוספת ועילוי רב שלא כדרך העולם - אז האות שהוא מבחינת אין שאינו מושג.

(99 המאמרים תרכ"ז ע' תעו)